

Guds vrede mot Moses

Spørsmålet om Guds sinne forvirrer mange av oss når vi leser Det Gamle Testamentet. Det finnes mange referanser til Guds sinne og vrede, men hva er Hans sinne? For å svare på dette spørsmålet, vil det være opplysende å se på noen eksempler i Bibelen. Den første omtalen av Guds sinne var da Han ga Moses i oppdrag å lede Israels barn fra egyptisk trelldom til frihet. Hvilke omstendigheter var det som fikk Gud til å manifestere sitt sinne på den tiden?

Da sa Moses til Herren: "O min Herre, jeg er ikke en veltalende mann, verken før eller etter at Du har talt til Din tjener, men jeg er treg i tale og kan ikke tale særlig godt." Da sa Herren til ham: "Hvem har gitt mennesket munn? ... Er det ikke Jeg, Herren? Derfor gå nå, og Jeg vil være med din munn og lære deg hva du skal si." Men han sa: "O min Herre, jeg ber Deg, send bud ved hvem som helst Du ellers vil." (2. Mosebok 4:10–13)

Moses var redd for å gå framfor Farao alene og ba om en talsmann. Hvordan svarte Gud?

Da blusset Herrens vrede opp mot Moses, og Han sa: "Er ikke levitten Aron din bror? Jeg vet at han er god til å tale. Og se, han kommer også ut for å møte deg. Når han ser deg, vil han bli glad i sitt hjerte." (2. Mosebok 4:14)

Hvordan uttrykte Gud sitt sinne? Ved å gi Moses det han ønsket seg.

Guds vrede mot Israel

La oss se på noen andre skriftsteder med referanser til Guds sinne:

Og den blandede folkemengden som var iblant dem, falt for et begjær; da begynte også Israels barn igjen å gråte, og de sa: "Hvem skal gi oss kjøtt å spise?" Da hørte Moses folket som gråt i hver slekt, hver mann ved døren til sitt telt; og Herrens vrede blusset kraftig opp; det mishaget også Moses. Og det før ut en vind fra Herren, og den førte vaktler inn fra havet og lot dem falle ved leiren... (4. Mosebok 11:4, 10, 31)

I denne hendelsen finner vi igjen Guds sinne nevnt. Hva var det Han gjorde? Han ga folket det de ville ha. [sammenlign dette med Salmene 78:26-29]

Jeg ga dem en konge i Min vrede

Da samlet alle de Israels eldste seg og kom til Samuel til Rama, og de sa til ham: "Se, du er gammel, og dine sønner vandrer ikke på dine veier. Sett nå en konge blant oss for å dømme oss, slik alle nasjonene har." Men dette ordet mishaget Samuel, da de sa: "Gi oss en konge til å dømme oss." Derfor ba Samuel til Herren. Og Herren sa til Samuel: "Hør på folkets røst i alt det de sier til deg; for de har ikke forkastet deg, men de har forkastet Meg, for at Jeg ikke skal regjere over dem." (1. Samuel 8:4–7)

Gud sendte et budskap til folket gjennom sin profet Samuel, der Han ga mange grunner til at det ikke ville være i deres interesse at Han innvilget deres ønske om en konge. Hørte de på Samuel?

Men folket nektet å adlyde Samuels røst; og de sa: "Nei, men vi vil ha en konge over oss, så vi også kan være som alle de andre nasjonene, og så vår kongen kan være dommer for oss og dra ut foran oss og føre våre kriger." (1. Samuel 8:19–20)

Hvordan svarte Gud på folkets insistering? "Så sa Herren til Samuel: 'Hør på deres røst, og sett en konge over dem'" (v. 22). Hvordan vet vi at Gud ga dem en konge i sinne? Profeten Hosea ser tilbake på denne historiske hendelsen og gir oss Guds perspektiv på den rollen Han spilte da Han imøtekom folkets ønske:

O Israel, du har ødelagt deg selv; men din hjelp er i Meg. Jeg vil være din Konge; hvor er en annen som kan frelse deg i alle dine byer? Og hvor er dine dommere, dem du sa dette om: "Gi meg en konge og fyrster!" Jeg gav deg en konge i Min vrede, og tok ham bort igjen i Min harme. (Hosea 13:9–11)

Disse tre bibelske beretningene viser tydelig at Guds sinne var synonymt med at Han ga israelittene det de ville ha, selv om det ikke var i deres interesse at Han gjorde det. Dette burde i det minste være nok til å antyde at Guds sinne ut fra Bibelen kan defineres som noe helt annet enn den definisjonen vi finner i ordboken.

Lammets vrede

Det finnes imidlertid mye mer enn dette. Hva skjedde da Jesus ble sint?

Og Han gikk inn i synagogen igjen, og der var det en mann med en visnen hånd. Og de fulgte nøye med Ham for å se om Han ville helbrede ham på sabbaten, slik at de kunne anklage Ham. Og Han sa til mannen som hadde den visne hånden: "Kom frem." Og Han sa til dem: "Er det tillatt å gjøre godt eller å gjøre ondt på sabbat, å redde liv eller å drepe?" Men de tidde. Han så på dem med sinne, bedrøvet over deres harde hjerter, så sa Han til mannen: "Rekk ut din hånd." Og han rakte den ut, og hans hånd ble like frisk som den andre. Da gikk fariseerne ut og begynte straks å legge planer mot Ham sammen med herodianerne, om hvordan de kunne få ryddet Ham av veien. (Markus 3:1–6)

Dette er et møte Jesus hadde med fariseerne. Deres loviske restriksjoner forbød helbredelse på sabbatsdagen. Jesus leste deres hjerter og "så på dem med sinne." Hva slags sinne var det Jesus hadde? Den typen som beskrives som "bedrøvet over deres harde hjerter." Jesus opplevde sorg eller dyp tristhet over mangelen på kjærlighet og sympati som disse ubarmhjertige religiøse lederne viste overfor mannen med den visne hånden.

Guds vrede definert av Paulus

Hva mer kan vi finne i Bibelen om Guds sinne og vrede?

For Guds vrede blir åpenbart fra himmelen over all ugudelighet og urettferdighet hos mennesker, som holder sannheten i urettferdighet. (Romerbrevet 1:18)

Hvordan blir Guds vrede åpenbart?

Derfor overgav Gud dem også til urenheter ved lysten i deres egne hjerter. (Romerbrevet 1:24)

Av denne grunn overgav Gud dem til skammelige lyster. (Romerbrevet 1:26)

Og ettersom de ikke ønsket å beholde Gud i sin kunnskap, overgav Gud dem til et fordervet sinn. (Romerbrevet 1:28)

Guds vrede defineres her som at **Gud gir dem opp eller overgir dem**—med andre ord, gir Gud folket frihet til å skille seg fra Ham. Ikke akkurat den hevngjerrige og ødeleggende vreden vi ofte tilskriver Gud. La oss se på noen flere skriftsteder fra Det Gamle Testamentet. ...

Og Jeg vil kaste dere bort fra Mitt åsyn, slik Jeg har kastet bort alle deres brødre, nemlig hele Efraims etterslekt. Provoserer de Meg til vrede? sier Herren. Provoserer de ikke seg selv til forvirring for deres egne ansikter? Derfor, så sier Herren GUD: Se, Min vrede og Mitt raseri skal bli utøst over dette stedet—over mennesker og over dyr, over trærne på marken og over jordens grøde. Og de skal brenne, og de skal ikke bli slokket. (Jeremia 7:15, 19–20)

Gud spør: "Provoserer de Meg til vrede? ... Provoserer de ikke seg selv til forvirring for deres egne ansikter?" Folkets trengsler kom som en konsekvens av deres avgudsdyrkelse, ikke som en straff fra Gud. ...

Igjen blusset Herrens vrede opp mot Israel, og Han fikk David til å gå imot dem ved å si: "Gå, og mønstre Israel og Juda." (2. Samuel 24:1)

Da David mønstret Israel, demonstrerte han stolthet og mistillit til Gud ved å sette sin lit til menneskelig antall og militærmakt for å beskytte Israel. ... Gud "fikk David til å gå imot dem." Kan det være problematisk å forstå dette utsagnet slik det står? Hvasket Gud i Davids øre at han skulle mønstre Israel, slik at Han kunne ha et godt påskudd for å vende seg mot dem? ...

Gud tar ikke en aktiv rolle i ødeleggelsen, og Han egger ikke til ondskap, men det er noen som gjør det. Er det mulig at Gud i denne hendelsen "fikk" David til å mønstre Israel ved ikke å hindre ham i å gjøre det? Og ville det være å gå for langt å antyde at det var ikke Gud som hvasket i Davids øre, men Satan? Hvordan kan vi vite det? Vi kan lese om den samme hendelsen i 1. Krønikebok: "Nå stod Satan opp mot Israel, og han fikk David til å mønstre Israel" (1. Krønikebok 21:1).

Vi lurte kanskje på hvorfor Bibelen ikke bare sier rett ut nøyaktig hva som skjedde i hver eneste hendelse; ville ikke det gjøre bibelstudie mye enklere? Jo, det ville det. Men kommunikasjonsproblemet mellom Gud og menneskehet har aldri skyldtes Guds manglende forståelse, men vår egen. I sin visdom gir Gud oss valget mellom å akseptere eller avvise

sannheten om Ham. Bibelen ble skrevet med dette viktige prinsippet i tankene. Når vi har muligheten til å forstå den frelsende sannheten om Gud, og avviser den, vil mer lys bare drive oss lenger bort fra Ham. Av den grunn gir Bibelens overfladiske tvetydighet rom for motstridende tolkninger. Det ligger ikke i Guds karakter å overbevise oss mot vår vilje til å tro på Ham og Hans kompromissløse kjærlighet. Samtidig gir Bibelen rikelig med bevis for at de som søker etter vår saktmodige Gud, kan finne Ham.

Har du noen gang undret deg?

I juridisk språkbruk kalles en katastrofe som utelukkende skyldes naturkreftene og som ikke med rimelighet kunne ha vært forhindre, for en gjerning fra Gud. Denne frasen er ofte inkludert i forsikringsbevisene. Hvor har vi fått ideen om at Gud er ansvarlig for dårlige ting som skjer i vår verden? Avgjør Han vilkårlig når og hvor hendelser som tornadoer, jordskjelv, orkaner, flom og andre naturkatastrofer inntreffer? Gjør Gud noe for å få disse tingene til å skje? Manipulerer Han naturen for å frembringe det ønskede resultatet? Og hvorfor gjør Han ikke mer for å forhindre lidelse i vår verden? Til slutt, var Gud ansvarlig for volden vi leser om i Bibelen? Bruker Han selv vold?

Du har lest et utdrag fra boken:

Gjerningene til Vår Saktmodige Gud

Last ned hele boken GRATIS fra:

(Klikk på det norske flagget ved siden av boken). Du kan også laste den ned fra: fatheroflove-norway.com

